

Det kongelige danske geografiske Selskab.

X
 det første Møde i Vinteren 1882—83 gav Adjunkt *Feddersen* fra Viborg en Fremstilling af de danske Hav-Fiskevier, og dernæst meddelte Prof. *Erster* et Par Oplysninger om *Dijmphua-Expeditionen*.

Ved Generalforsamlingen valgtes til Medlemmer af

„Raadet“ Oberstløjtnant *Le Maire*. Chef for Generalstabens topografiske Opmaaling, Kapt. *Oldenburg* ved Søkaartarkivet, Pastor *Plenge* og Oberst *Schroll* af Generalstabens. „Raadet“ har fremdeles valgt Oberstløjtnant *Le Maire* til Medlem af Bestyrelsen.

Halvøen Korea,

af *J. Rung*, Fuldmægtig i Marineministeriet.

Uagtet denne Halvø ligger imellem to Havarme, paa hvilken der færdes Tusinder af Skibe, har den lige til for kort siden været meget ukjendt, og det er først i den allerseneste Tid, at der aabner sig Udsigt til, at vi skulle faa en nøjagtigere Forestilling om den. Som man ser af Kaartet, danner den et af disse mærkelige Fremspring, som findes paa Asiens østlige Kyst, og den svarer i Beliggenhed til Halvøen Kamtsjatka, samt Øerne Sakalin eller Krafto, Formosa og Hajnan. Man regner, at den har en Størrelse af 4000 □ Mile. Allerede *Ritter* har talt om, at Koreas Form og Bygning i flere Henseender svarer til Italiens, og dette er ogsaa rigtigt. Ikke alene Størrelsen og Formen af disse to Halvøer ligne hinanden meget; men Korea har ogsaa en Bjærgkjæde, *Taipei*, der skiller Halvøen fra Mantsjuriet, og den har fremdeles sine Appeniner, der gaa helt ned igjennem Landet og danne ligesom dets Skelet. Ligesom i Italien er det i Midten og i den sydlige Del af Korea den vestlige Side, som er mest beboet, og her ligger *Hankiang*, en Flod, som svarer til Tiber, samt Hovedstaden i Landet, *Se-ul*. Fremdeles er Østkysten af Korea ensartet og uden Havne, medens Vestkysten er rig paa Indskæringer og har mange Øer og Skær. En stor Ulighed mellem Italien og Korea findes dog mod Nord; thi paa Korea ligger en nem Adgang dertil hen imod det nordvestlige Hjørne. Paa dette Strøg have den kinesiske og den koreanske Regering ogsaa fra gammel Tid indrettet noget helt særegent; der fandtes nemlig her et bredt, neutralt Bælte af Land, som var fuldstændig ubeboet, og det kostede Dødsstraf, naar nogen vovede at bosætte sig dér. Endnu 1866 maatte den kinesiske Ambassade, som rejste til Korea for at lykønske den unge Konge til hans Ægte-

skab, paa den her omtalte Landstrækning bo i Huler, og den maatte, for at slippe for Overfald af Tigre og Ulve, omgive sin Lejr med en Kjæde af Blus. I Følge den nyeste Underretning begynder der dog at komme Liv i dette øde Omraade, og baade Koreanere og Kinesere have indrettet sig Landsbyer der i Eggen.

Ligesom mange andre Lande i Østen har Korea ikke i selve Landet det Navn, hvormed vi betegne det. Vort Navn have vi faaet igjennem Japaneserne, der jo bo tæt op dertil, og det tilhørte oprindeligt et af de mange mindre Riger, hvori Halvøen var delt. I Slutningen af det 14de Aarhundrede forenedes alle disse Riger til ét, som stod i Vasalforhold til Kina, og det antog nu det officielle Navn *Tsjaosian* eller *Tsjaosien*, d. v. s. „Morgens Klarhed“, paa Grund af Beliggenheden i Øst for Kina.

I lange Tider troede man i Evropa, at Korea var en Ø, og det var først Missionærer i Peking, som oplyste os om, at det er en Halvø; efter de koreanske og kinesiske Dokumenter, som disse Missionærer sendte til Evropa, udførte *d'Anville* 1732 sit Kaart, paa hvilket det rette Forhold første Gang viste sig. Nøjagtige Jagttagelser over Landets Kystform ere endnu langt yngre; thi de skrive sig fra 1787 og skyldes *La Perouse*. Siden den Tid har der været arbejdet meget stærkt af nordamerikanske, engelske og franske Søfarere paa at skaffe et nøjagtigt Kaart over Landets Kyster med samt den Masse Smaaøer, som omkranser dem, og man véd nu ret god Besked derom. Med Hensyn til det Indre ere vi derimod langt fra saa vidt. Den koreanske Regering havde nemlig forbudt fremmede Adgang til Landet, undtagen netop Ambassaden fra Kina, og det er derfor kun